

Sveriges biografegareförbunds underdåniga yttrande till K.M:t i anledning a...

Sveriges Biografägarförbund

*20 Kommun. Brandväs. Br.
Biografägarförbund*

National Library
of Sweden

Förvalta
Kommun
Brandvärd
1915

SVERIGES BIOGRAFEGAREFÖRBUNDS
:: UNDERDÅNIGA YTTRANDE TILL ::
:: KUNGL. MAJ:T I ANLEDNING AF ::
SVENSKA BRANDCHEFSFÖRENINGENS
:: FÖRSLAG TILL ALLMÄNNA FÖRE- ::
:: SKRIFTER FÖR HÅLLANDE AF ::
:: KINEMATOGRAFFÖREVISNINGAR. ::

UNIVERSITÄT
BIBLIOTHEK
STADT
1870

Kunigl. biblioteket

0 0000 000095348

TILL

KONUNGEN.

I anledning af det förslag till »Allmänna föreskrifter för hållande af förevisningar med rörliga fotografiska bilder (kinematograföfövisning)», som afgifvits af Svenska Brandcheffsföreningen, anhåller Sveriges Biografägareförbund, i sig innefattande så godt som samtliga landets själfständiga biografegare — endast de med utländska intressen eller af utländskt kapital bundna undantagna — i största underdånighet att få till Eders Kungl. Maj:t frambära nedanstående erinringar:

Apparatrum.

Minimibredd på rummet bör lämpligen ej fastställas, utan torde i hvart fall böra bedömas för sig, helst det i praktiken ofta visat sig, att apparatrum väl kunna ha ringa bredd, men genom goda utrymmen i öfrigt vara mycket ändamålsenliga.

Hvad ventilationen beträffar, så torde, i de fall där fönster ej finnas, dimensionen 30 gånger 30 cm. på de föreslagna ventilationsöppningarna vara till fyllest. Det bör dessliques medgifvas, att denna ventilation får försiggå genom evakueringskanaler i murverket och därmed kombinerade anordningar för frisk-luft-tillförsel.

Förslaget om att skjut- och fallluckorna för de glastäckta öppningarna i väggen mellan apparat- och åskådarerum skola kunna manövreras utifrån är olämpligt, alldenstund möjlighet därigenom beredes publiken att af okynne eller oförstånd vidröra luckorna, hvilket gifvetvis har sina olägenheter.

Förslaget: »Klädespersedlar, program, torkklappar, trassel, o. dyl. få ej i apparatrummet finnas», är genomförbart. Maskinist bör nämligen ha ett program till hands för bildernas programenliga inrangerande, och han är nödsakad för apparaternas skötsel begagna sig af torkklappar och trassel. Ej heller torde det kunna förhindras eller vara till någon fara, att maskinisten, om han aftager sin rock, upphänger densamma i maskinrummet.

För undvikande af obehag och trakasserier vid förordningens efterlefnad torde alltså bestämmelsen i stället för den af Brandchefsöreningen föreslagna erhålla exempelvis följande lydelse:

»Program, torkklappar, trassel, o. dyl. få ej i apparatrummet förefinnas i större mängd än nödvändigt är, och böra i hvarje fall förvaras i slutna plåtlådor».

Förvaringslådan för film bör vara tillverkad af plåt och försedd med själfständig lock samt utförd i enlighet med bifogade konstruktionsritning; lådan bör vara väl fastgjord i vägg.

Apparaten.

Sveriges Biografegareförbund hyser den bestämda uppfattningen, att det icke är lämpligt eller ens möjligt att lämna föreskrifter om konstruktionsdetaljer å apparater, och vågar för den skull hemställa, att lampor, lamphus och maskiner, tillverkade af välkända firmor i branchen, måtte utan vidare godkännas, alldenstund å dessa apparater alla tänkbara tekniska åtgärder äro företagna till åstadkommande af säkerhet, och då det icke är möjligt utfinna en besiktningsman med på långt när sådana sakkunskaper, som konstruktörerna å de stora specialfirmorna besitta.

De motstånd, som erfordras för startning och reglering af omformare samt för långsam tändning och släckning af ljuset i lokalen, böra ovillkorligen vara placerade i apparatrummet, enär i annat fall sådana olägenheter blifva för handen, som att maskinisten måste under pågående föreställning lämna apparatrummet, något som Brandchefsöreningen i annat sammanhang och med rätta framhåller såsom olämpligt och vådligt. Motstånd för direkt ström böra, i de fall så ske kan, placeras utanför apparatrummet, men då dessa motstånd endast komma till användning, när omformaren af någon anledning råkat i olag — hvilket ytterst

sällan inträffar — kan det utan olägenhet medgifvas, att äfven dessa motstånd uppställas i apparatrummet.

Plåtbehållaren för uppsamlade af förbrukade kolspetsar skall anbringas bakom lamphuset; den bör hvila i en ställning af järn och vara så anordnad, att den med lätthet kan aflyftas för tömning.

Förslaget: »*Invid* apparatrum skall under föreställning finnas en med vatten fylld pyts» bör af praktiska skäl ändras till: »*Invid* eller i apparatrum etc.».

Stadgande bör också utfärdas om att maskinist, innan han lämnar maskinrummet — vid paus i föreställningen eller af annan anledning — ovillkorligen måste släcka projektionslampan.

Åskådarerum.

Sedan tekniken inom branchen hunnit så långt som den nu är kommen, kan det utan fara för misstag fastslås, att biograflokaler icke erbjuda någon större grad af eldfara, och om Brandchefsföreningens förslag till föreskrifter, kompletterade af åtgärder i enlighet med de erinringar, Sveriges Biografegareförbund härmed tillåter sig i underdånighet framställa, blifva allmänt iakttagna, lär det vara alldeles uteslutet, att eld kan från apparatrummet sprida sig till åskådarerummet, innan publiken i god ro fått tid att aflägsna sig. De tillfällen, då i vårt land under förevisningar filmen fattat eld, ha bekräftat detta. Lokaler för biografförevisningar äro för den skull ingalunda eldfarligare än andra samlingslokaler, och redan med tillämpande af nu gällande säkerhetsföreskrifter åtskilligt mindre eldfarliga än t. ex. teatrar, varietéer och dylikt. Det är därför olämpligt och orättvist att för biografernas åskådarerum stadga strängare föreskrifter än för andra med dem jämförliga lokaler. Mot en del förslag i den vägen från Svenska Brandchefsföreningens sida måste alltså Sveriges Biografegareförbund nedlägga sin bestämda gensaga.

Det föreslagna uppdelandet af antalet åskådareplatser uti vissa grupper med så och så breda gångar dem emellan är sålunda en alldeles för tyngande bestämmelse utan någon som helst motsvarande nytta och effekt. Vi upprepa, att biograflokaler nuvarande eldfara är så ringa, att dylika stränga bestämmelser måste betecknas som fullständigt omotiverade. Ett tillämpande af

de generella bestämmelser i fråga om antalet åskådareplatser, dessas fördelning, utrymme mellan bänkraderna, gångarnas antal och bredd o. s. v., hvilka gälla för teatrar och med dem jämställda samlingslokaler, är fullt tillräckligt äfven för biografernas vidkommande.

Den uttryckligaste protest måste uttalas mot förslaget att »ingångsdörrar endast vid fara få användas vid utgåendet», då en sådan anordning icke blott vore meningslös utan desslikes skulle i praktiken verka i rakt motsatt riktning till det afsedda syftet. Ett allmänt sträfvande har gjort sig gällande för att åt biografernas yttre lika väl som åt deras inredning skapa en ljus och rymlig prägel. Ingångarna äro i allmänhet mycket rundligt tilltagna och hållas kraftigt upplysta, vestibuler och uppgångar förete likaledes goda utrymmen i riklig belysning. Ej sällan finnas också nu mera inrättade klädesgarderober, där publiken aflämnar sina ytterplagg. Skulle nu biografpubliken tvingas att efter åseendet af en föreställning taga vägen ut genom reservutgångarna, hvilka i allmänhet vetta till gård eller mindre väl upplyst bakgata, blefve detta enbart till obehag och desillusion, hvarförutom möjligheten att i vestibul aflägga ytterkläderna komme att förtagas. Ett bifall till förslaget i denna del skulle endast medföra praktiska olägenheter samt ett sänkande af branchens nivå. Men desslikes komme en anordning sådan som den föreslagna vid eventuellt inträffande eldfara helt visst icke att verka till förmån för lokalernas hastiga utrymmande utan tvärtom; om publiken tvingats att vid utgåendet endast begagna sig af reservutgångarna, komme den i följd af vanans makt i fall af fara att koncentrera sig på dessa utgångar i stället för att taga vägen genom de bredare, ljusare och bekvämare hufvudentréerna. Det är också alldeles ofattligt, hvarför biografernas publik ej såsom publiken å teatrar, varietéer, restauranter, konsertsalonger, föreläsningsslokaler o. dyl. skulle tillåtas gå ut samma väg som den kommit in, utan vara hänvisad till obekväma bakvägar. Sveriges Biografegareförbund får alltså på det bestämdaste afstyrka förslaget i denna del.

I fråga om reservbelysningen torde böra stadgas, att denna skall visa rödt sken.

Sveriges Biografegareförbund kan ifråga om lokalernas beskaffenhet icke underlåta i underdånighet framhålla, att den i huf-

vudstaden tillämpade förordning, som begränsar åskådareantalet därhän, att för hvarje åskådare skall finnas fyra kbm. luftutrymme, hvilket desslikes skall kunna evakueras minst fyra gånger i timmen, omöjligen kan tillämpas på förhållandena i landsorten, alldenstund därigenom minst två tredjedelar af landets biograflokaler skulle komma att kasseras och deras innehafvare förty förtagas sitt lefvebröd. Vi tillåta oss äfven erinra om att för inga andra samlingslokaler dylika föreskrifter blifvit föreslagna, långt mindre påbjudna. Och ändock befinna sig biograflokalerna i synnerligen gynnsam situation gent emot till exempel restaurantlokaler, där massor af tobaksrök förskämma luften, och där lösa stolar och bord förekomma -- detta sistnämnda sagdt för den händelse luftutrymme och luftombyte skulle anses hafva något med större eller mindre grad af eldfara att skaffa. Å biograferna råder i vårt land allmänt förbud mot tobaksrökning, och förbudets efterlefnad öfvervakas af personalen på det allra noggrannaste. Äfven i jämförelse med öfriga samlingslokaler, använda för religiösa sammankomster, föredrag och dylikt, äro biograflokalerna gynnsamt ställda, då publiken å biograferna vistas betydligt kortare tid än publiken å flertalet andra samlingslokaler och ofta utbytes, hvarjämte mellan föreställning effektiv vädring kan företagas.

Förslaget: »Lösa eller endast delvis fästade mattor få ej förekomma» är i praktiken med afseende på »delvis fästade» omöjligt att efterleva.

Om mattorna ej få vara »delvis fästade», är omöjligt att förstå, huru Brandchefsföreningen tänker sig anordningarna för deras fästande. Anfästandet till golfvet måste nämligen ske så, att mattorna dagligen kunna aftagas för rengöring, eljest alstras osnygghet och osundhet, hvarvid man finge räkna med inskridande från sanitetsmyndigheternas sida. För öfrigt torde mattorna i en biograflokal ej behöfva vara annorlunda fästade än i andra jämställda lokaler. Förslaget torde alltså i denna del böra ersättas med ett stadgande af ungefär följande lydelse:

»Där mattor förekomma, skola dessa vara på ett betryggande sätt fästade vid golfvet».

Beträffande Brandchefsföreningens uttalande i förbigående och en närmare antydan i annat sammanhang om önskvärdheten af obligatoriskt användande af s. k. obrännbar film, så kan tryggt

sägas, att tekniken ännu icke hunnit så långt, att tiden för ett sådant påbuds införande är inne. Ett sådant stadgande är för öfrigt alldeles omotiveradt, sedan alla brandsäkerhetsföreskrifter genomförts, då därefter hvarje som helst eldfara för publiken måste betraktas som helt och hållen utesluten.

Brandchefsföreningen tyckes slutligen vilja förutsätta, att efter en viss dag alla biograflokaler i landet skulle vara anordnade efter de nya föreskrifterna. Biografegareförbundet hemställer i denna del underdånigast, att ingen sådan tidpunkt oeftergiffligt fastställs och att införandet af den nya förordningen på grund af förevarande ömtåliga omständigheter måtte ske med största varsamhet, så att endast i trängande fall ingripande sker.

Emot här ej berörda punkter af Brandchefsföreningens förslag har Sveriges Biografegareförbund inga invändningar att framställa.

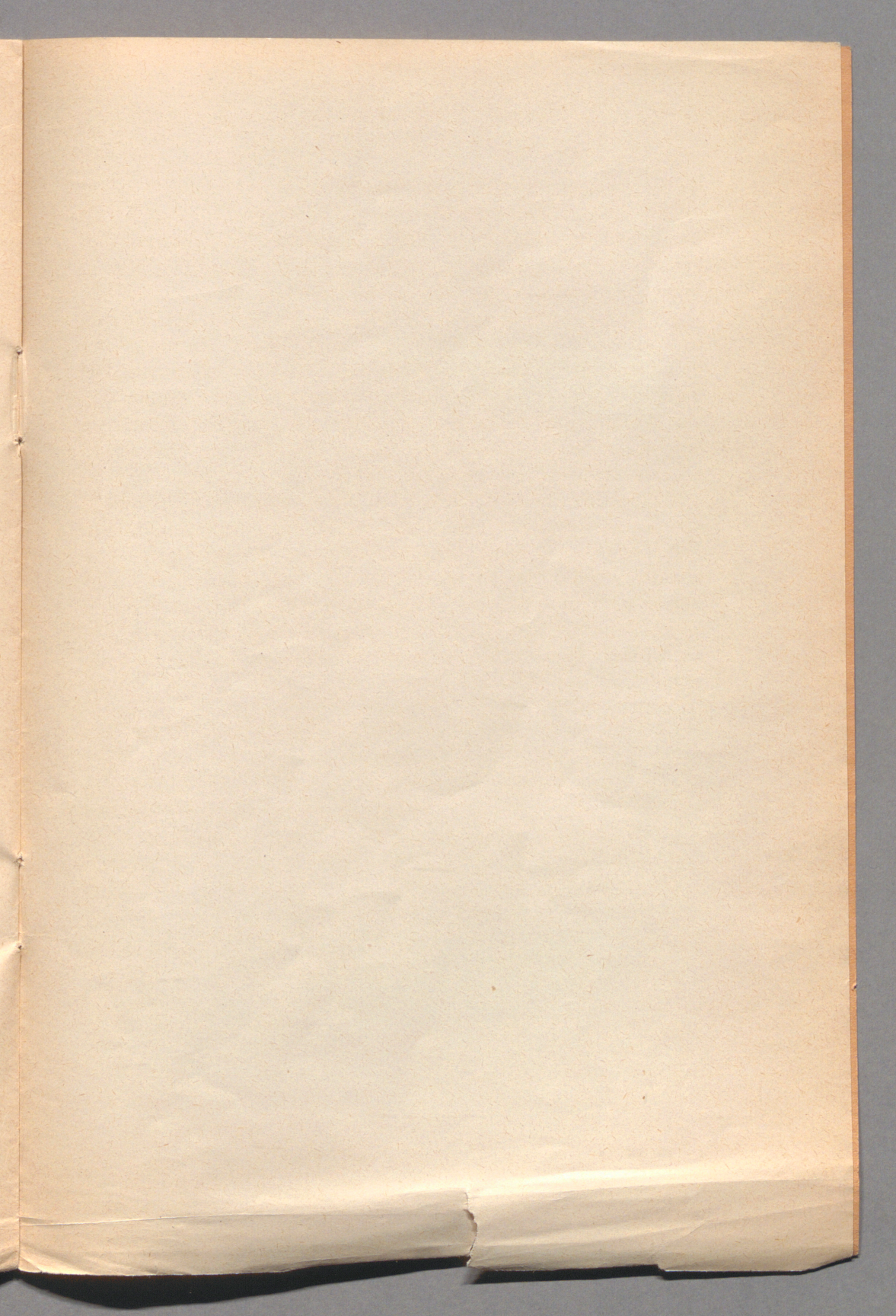
I underdånig förhoppning om att landets biografegares synpunkter i denna för dem särdeles viktiga sak vinna Eders Kungl. Maj:ts beaktande, vågar Sveriges Biografegareförbund desslikes underdånigt utbedja sig att framdeles före afgörandet af frågor, som beröra biografväsendet, blifva hördt såsom sakkunnig institution.

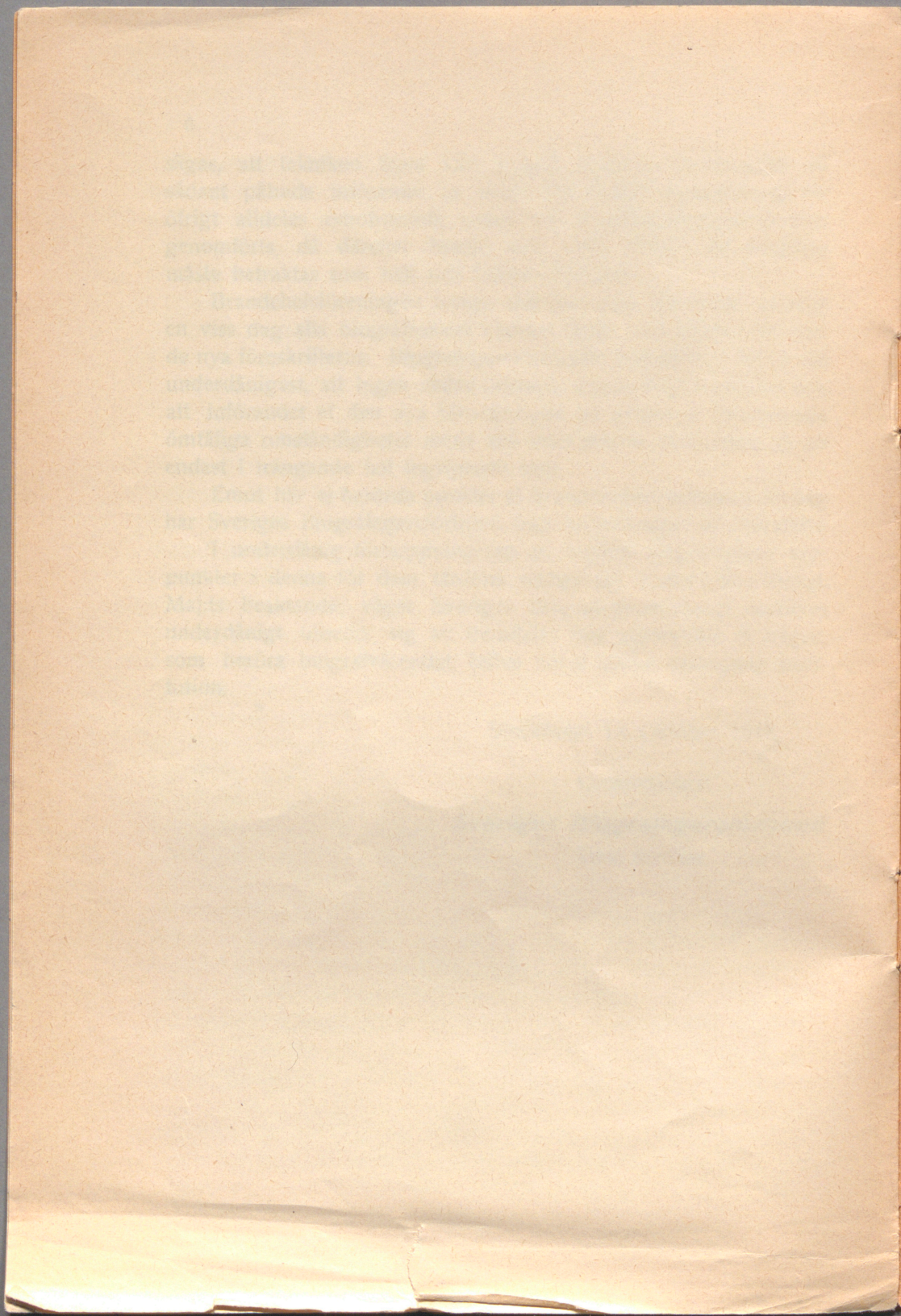
Stockholm 14 Oktober 1915.

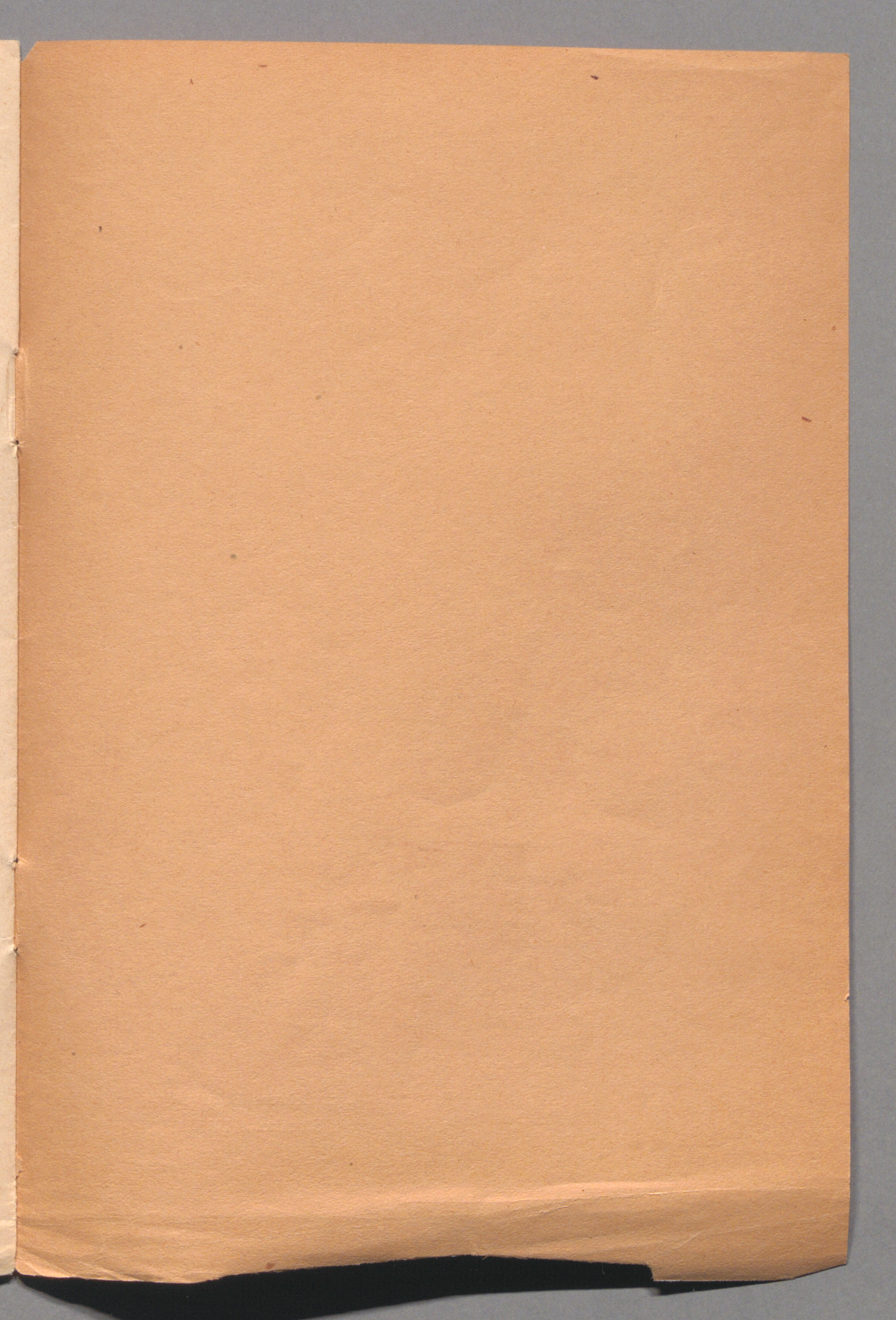
Underdånigst

Sveriges Biografegareförbund

Dess styrelse.

J. E. Behrens Boktryckeri
Stockholm 1915.